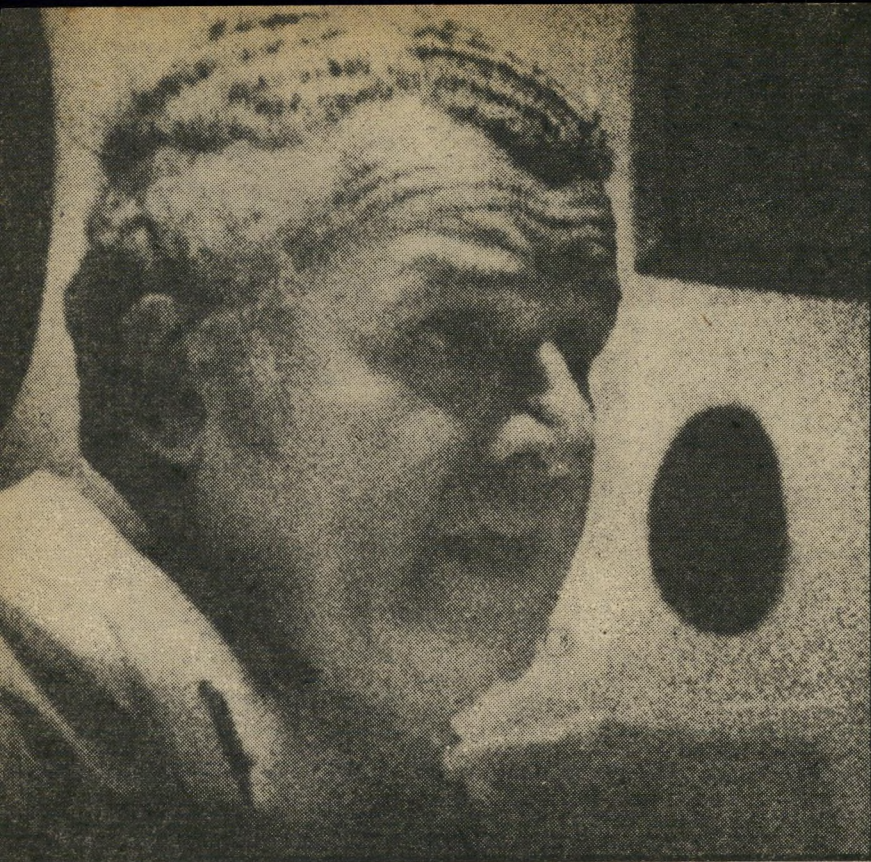

הרופא נלך!

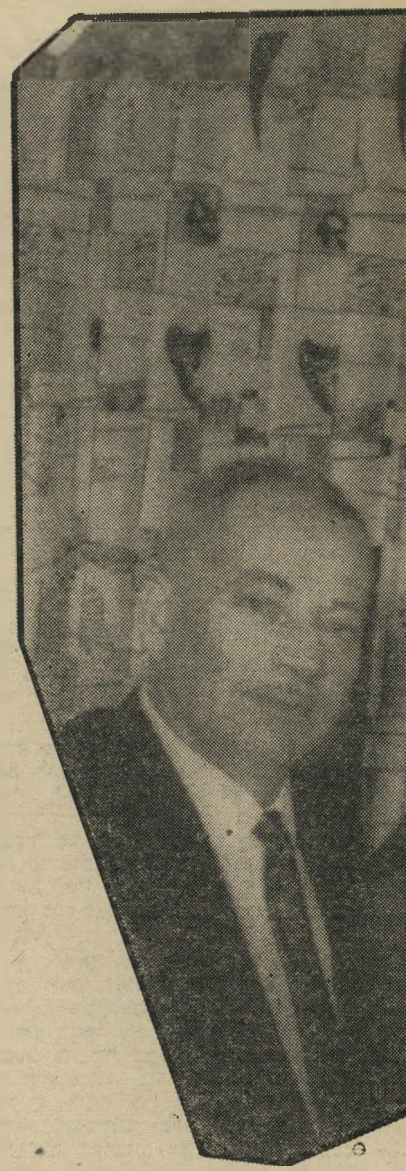

הטיפול והחקירה בעניין לידיו של ד"ר אליעזר מתן, לשעבר הרופא הראשי של מחוז הצפון, וכיום הממונה על המיקצור עות הרפואיים. ד"ר מתן ערך בירור, וכך עיקבותיו שלח לדבורה מרכוס את המיכר תב הבא:

"לאחר בירור עם הרופא ד"ר פרודינסקי סקי ולדמר, התברר שאכן הוא טעה ב" קביעת אבחנה, ובעיקבותיו טעה גם רופא מגן-דוידאדום, שהושפע מהמחשבה של ד"ר פרודינסקי לגבי בעלך ז"ל.

"הערנו לד"ר פרודינסקי על טעותו ו" הסברנו לו את הטעות שעשה, אבל עלי לציין שעם כל הטרעיות שבדבר, עלול הרופא לטעות.

"אנא, קבלי את הנחומי על מות בעלך. בכבוד רב, ד"ר א. מתן, הממונה על המיקצור הרפואיים."

התעלמות מכוונת

ה שבוע ניסה כתב העולם הזה לשוחח עם ד"ר פרודינסקי, מומחה למחלות פנימיות, במירפאה שלו ברחוב ביאליק 36 ברמת-גן.

"ד"ר פרודינסקי לא הירבה לדבר," מדווח הכתב, "למעשה, הוא השתדל מאוד להתחמק מלשוחח על כך, בהסתכמו על דרישות הסודיות הרפואיות, מישרד הבריאות עשה בירור, אמר לי, פנה ל" מישרד הבריאות. אני לא מדבר על זה."

"האם נכון שרשמת למר מרכוס מלח אנגלי כתרופה?" שאלתי.

"אני לא מדבר. הכל כתוב במישרד הבריאות. תשאל שם, השיב הרופא לבן השיער, והוסיף באיום: אם תכתבו על זה, אני אעשה מישפט."

"בתום השיחה עם ד"ר פרודינסקי נכנסתי למירפאת הילדים של אותו, ב" חדר הסמוך. ד"ר אגניה פרודינסקי, ה" ממושקפת ובעלת השיער האסוף, גילתה, בניגוד לבעלה, נכונות לשוחח על הפרשה.

"כשהגברת צילצלה הנה, סיפרה אשתו אמרתי לה שהרופא איננו, לא נכון ש" אמרתי שהוא יבוא בעוד חצי שעה."

לפתע נכנס הרופא לחדר. מה אתה עוד עושה כאן? צעק על הכתב. זה הסביר לו שהוא משוחח עם אשתו. הרופא החל

הרופא

ד"ר ולדמר פרודינסקי, רופא קופת-חולים לאומית, שאמר לאשה שהיא היסטורית. למטה באמצע: מיכתבו של ד"ר אליעזר מתן, בשם מנכ"ל מישרד הבריאות, בו הוא מודה שיעקב מרכוס נפל קורבן לטעות טראגית.

הגיש נגד בית-החולים תל-אביב.

מרים לוי (השם בדוי), בת 37 ואם לשניים, אושפזה בבית-החולים רמב"ם בחיפה, לאחר שהחלה מתלוננת על כאבי גב קשים. לאחר בדיקה הועברה למחלקה הגניקולוגית, על יסוד אבחנה משוערת של הריון-מחוי-לרחם. רופאי בית-החולים ביצ"עו בה גרידה. מימצאי הגרידה: מרים לוי לא היתה כלל בהריון!

כעבור מיספר חודשים נערך לה צילום רנטגן, שגילה כי מקורם של כאבי-הגב היה בגידול בלתי-ממאיר בעמוד-השרדה, ואשר עקב האיחור באיתורו גרם להתמור טטות חולית, וכחוצאה מכך לשיתוק חלק גופה התחתון.

מרים לוי הגישה תביעת נזיקין בסך 700 אלף לירות נגד המדינה, בית-החולים רמב"ם וקופת-חולים. בפשרה, שקיבלה

אשת הרופא

היתה טובה לכתב העולם הזה מדוע לא בא הרופא, אבל הושתקה ע"י בעלה שנכנס למרפאה.

מסופרים לעיל, בהם ניפסקו פיצויים ל" תובעות, עוד בשנת 1969. הטיפול הר מישפטי בכל אחת מהתביעות הללו ארך כארבע שנים.

וכך מנסים להרגיע אלמנה, וילדים שהתייתמו מאב, או מאם, בתירוץ ש"עם כל הטרעיות שבדבר, עלול הרופא לטעות." כדברי ד"ר אליעזר מתן, ולהסביר שאפילו את טחנות-הצדק אי-אפשר להפעיל ב" מקרים של טעויות מחרידות מסוג זה, בגלל כלליה הנוקשים של "האתיקה הרפואית".

לי להחמיקה לב

חוקף של פסק-דין, נקבע שמרים לוי זכ" אית לפיצויים בסך 575 אלף לירות. יומיים לאחר הפסיקה במיקרה של מרים לוי, קבע בית-מישפט אחר בחיפה, כי מדינת-ישראל חייבת לפצות בסכום של 115 אלף לירות אשה בת 33, אחות במק" צועה, אשר שדה נכרת בשל אבחנת סרטן מוטעית. לאשה זו, אם לשלושה ילדים, נערכה כריתת-שד בבית-החולים בנהריה, למרות ש"לא היה יסוד סביר לקבוע מימ" צא של ממאירות בבדיקה שקדמה ל" ניתוח" — כפי שקבע השופט דויד בכור, מבית-המישפט המחוזי בחיפה.

כל אלו הן עוללות רפואיות שנגולו ב" עיתונות הישראלית בשבועות האחרונים בלבד. בשנים האחרונות היינו עדים למק" רים רבים-רבים מסוג זה, רבים מדי.

מדי חודש כימעט מתפרסם בעיתונות פסק-דין כלשהו על פיצויים לאנשים, אשר רופאים, אותם המופקדים על שלר מנו ועל בריאותנו, מכהו שבועתם וייעור דם, הפכו אותם לאומללים לכל ימי חייהם.

אולם, מרבית המקרים הללו אינם מגיי עים כלל לבית-המישפט. מבחינה מישפ" טית, קשה ביותר להשיג הוכחה ועדות חותכות לגבי טיפול ואבחנה רפואיים מוטעים. אחת הסיבות העיקריות לכך היא

צועק על אשתו בפולגנית. ד"ר אגניה החוותה בידה תנועה של חוסר-אונים, ואמרה שאיננה יכולה יותר לדבר על ה" מיקרה.

דירתה של מישפחת מרכוס נמצאת לא הרחק ממירפאתו של זוג הרופאים פרודי- זינסקי. אמרה השבוע האלמנה דבורה מרכוס, במרירות:

"הוא, הרופא, אפילו לא הטריח את עצמו להתנצל על מה שקרה. שום מילה, שום דבר. כשהוא ראה אותי ברחוב, הוא ממש התעלם ממני כאילו לא הייתי קיימת."

לא מקרה יחיד

ה ציבור הישראלי מגלה את קיומם של סיפורים מזעזעים מסוג זה רק לאחר פירסומם בעיתונות, או במקרה הר" גרוע, כאשר הוא מתנסה בהם על בשרו. "די שותקה בעיקבות טיפול לקוי ו" מתלונן אורח.

"הרופא השאיר בתוך גופי אגד סופגן!" קובל חולה.

"שכחו זוג מספריים בתוך בטני בשעת ניתוח!" טוען סקיד בתביעת-פיצויים ש"

לבירור אה תלונתך

ולדמר התברר שאכן הוא טעה

מגן דוד אדום שהושפע מהמחשבה

בכנו לו אה הטעות שעשה, אבל

כול הרופא לטעות.

בכבוד רב,

ד"ר א. מתן

הממונה על המקצועות הרפואיים

ד הבריאות לאשת הקורבן